

Sygn. akt II KK 173/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **Ł. G.**

skazanego art. 158 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 czerwca 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 listopada 2016 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 24 marca 2016 r., sygn. akt XVIII K (...), Ł. G. został skazany na karę 4 lat pozbawienia wolności.

W związku ze skierowaną do Sądu Najwyższego kasacją od orzeczenia Sądu odwoławczego, obrońca skazanego złożył wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, przy czym wniosek ten nie został uzasadniony.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca skazanego jednak nie wykazał. Zaistnienie w sprawie uchybień, na które wskazuje obrońca skazanego w kasacji,

nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku.

Konkludując stwierdzić należy, że nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł, jak na wstępie.